

РЕШЕНИЕ

№ 5270

гр. София, 10.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 18.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3887** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 87 от Закона за хазарта /ЗХ/.

Образувано е след отмяна на Решение № 3813/ 13. 07. 2020 г., постановено по адм. дело № 2900/2020 г. по описа на Административен съд - София град и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда със задължителни указания, дадени с Решение № 4032/27. 04. 2022 г., постановено по адм. дело № 11051/2020 г. по описа на ВАС.

Предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство е жалбата на [фирма] срещу Решение № 47/25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта, с което се прилага принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено Удостоверение № 000030-10324/02. 08. 2019 г.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание оспорващото дружество се представлява от адв. С. и адв. Б., които поддържат жалба и молят за нейното уважаване. Претендират присъждането на направените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на НАП, чрез своя процесуален представител

в писмена молба оспорва основателността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

СГП не взима становище и не се представлява в съдебното заседание.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] притежава лиценз за организиране на хазартни игри онлайн, издаден на основание чл. 34, ал.1 Закона за хазарта, на 02. 08. 2019 г. със срок на действие 10 години, видно от представено удостоверение за издаден лиценз № 000030-10324.

С уведомление изх. № 151/04. 02. 2020 г., председателят на ДКХ е уведомил жалбоподателя за започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2019 г. Уведомлението е връчено на представител на дружеството на 04. 02. 2020 г.

С АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г. на председателя на ДКХ към МФ са установени публични задължения на [фирма] в размер на 328 882 670, 98 лв., представляващи дължими от дружеството такси по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за период от 01. 01. 2014 г. до 31.12.2019 г., ведно с лихвите върху главниците. На основание чл. 60, ал. 1 от АПК е допуснато предварително изпълнение на АУПДВ. АУПДВ е връчен на представител на дружеството на 14. 02. 2020 г.

С Определение № 1496/ 21. 02. 2020 г., постановено по адм. дело № 2034/2020 г. по описа на Административен съд – София град, е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу разпореждането по чл. 60, ал. 1 от АПК за допускане на предварително изпълнение на АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. Посоченият съдебен акт е оставен в сила с Определение № 3959/ 23. 03. 2020 г. по описа на адм. дело № 3251/ 2020 г. по описа на Върховния административен съд.

С уведомление изх. № 208/14. 02. 2020 г., председателят на ДКХ е уведомил оспорващото дружество за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз, на основание чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-10324. С това уведомление дружеството [фирма] е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894,80 лв. и лихвите 67 717 779,18 лв. в 7-дневен срок от връчването на уведомлението. Уведомлението е връчено на представител на дружеството на същия ден - 14. 02. 2020 г., видно от входящия печат на дружеството, поставен върху уведомлението.

След изтичане на срока по уведомлението председателят на ДКХ е внесъл предложение изх. № 404/24. 03. 2020 г. до Комисията за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството в размер на 328 882 670, 98 лв. Посочено е, че АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г. на председателя на ДКХ не е влязъл в сила, тъй като е оспорен от [фирма] пред АССГ. Отразено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

[фирма] е внесло в ДКХ предложение вх. № 1124/25. 03. 2020 г., за предоставяне на обезпечение за гарантиране на евентуално бъдещо вземане, под формата на

сключване на договор за залог върху търговското предприятие на дружеството. Видно от становище на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, това предложение не е прието.

Предвид изложеното, ДКХ е издала решение № 47/25. 03. 2020 г., с което на основание чл. 85, ал. 1, т. 1 ЗХ на [фирма] е наложена ПАМ, а именно временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залаганя върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. Решението е взето с мнозинство от всички членове на ДКХ. Не са представени доказателства за връчване на решението на представител на жалбоподателя. Жалбата е подадена на 31. 03. 2020 г.

По делото е представена служебна бележка, издадена от ДКХ, от която е видно, че към 25. 06. 2020 г. няма постъпили плащания и документи за обезпечения от [фирма] относно вземанията, установени с АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г. на председателя на ДКХ.

Представено е и писмо от ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, от което е видно, че в НАП е постъпил АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г. на председателя на ДКХ за събиране на вземането и са предприети действия по събирането му.

От извършена служебна проверка се установи, че по оспорване от [фирма] на АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г. на председателя на ДКХ, в АССГ е образувано адм. д. № 2519/2020 г., по което съдът се е произнесъл с Решение № 1412/ 08. 03. 2021 г., като е оставил без разглеждане жалбата на [фирма] в частта ѝ, с която се иска АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта да бъде отменен за периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 01. 2014 г., като производство по делото в тази част е прекратено. Със същия съдебен акт е отменен АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г., издаден от председателя на Държавната комисия по хазарта В ЧАСТТА МУ за установените за периода от 01. 02. 2014 г. до 30. 11. 2014 г. публични държавни вземания - държавна такса и законна лихва /т. I.3 до т. I.22, Таблица 1 от диспозитива на акта, стр. 26 – стр. 29 от същия/, а именно за сумата в размер обща на 19 706 089.14 лева, представляваща дължима държавна такса / т. I.3, т. I.5, т. I.7, т. I.9, т. I.11, т. I. 13, т. I.15, т. I. 17, т. I.19 и т. I.21 от Таблица 1/ и законна лихва общо в размер на 10 956 934.67 /т. I.4, т. I.6, т. I.8, т. I.10, т. I.12, т. I.14, т. I.16, т. I.18, т. I.20 и т. I.22 от Таблица 1/ или общо в размер на 30 663 023.81 лева /тридесет милиона шестстотин шестдесет и три хиляди и двадесет и три лева и осмедесет и една стотинки/.

След извършена служебна справка се установи, че Решение № 1412/ 08. 03. 2021 г. е предмет на разглеждане по адм. дело № 6850/ 2021 г. на Върховния административен съд, по което към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

При новото разглеждане на делото по оспорване на Решение № 47/25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта са изискани и представени доказателства относно изпращането на АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. за изпълнение на публичен изпълнител, за образуване на изпълнителното производство, за предприетите мерки за изпълнението на посочения АУПДВ и за предложените и наложени обезпечителни мерки към момента на издаване на акта за временно отнемане на лиценза. Представено е съобщение за доброволно изпълнение изх. № С200022-048-0034984/ 21. 02. 2020 г., връчено на представител на [фирма] на 24. 02. 2020 г. По делото е представено възражението на организатора на хазартни игри, подадено във връзка с образуване на производството по временно отнемане на лиценза. С писмо, постъпило по делото на 13. 07. 2022 г., ответникът е посочил, че липсва изпратено уведомление

по чл. 221, ал. 6 от ДОПК от публичния изпълнител до ДКХ.

Видно от събраните по делото доказателства, за определените задължения с АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. от ДКХ със съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК изх. № С 200029-048-0034984/ 21. 02. 2020 г. е образувано изпълнително дело срещу [фирма] под №[ЕИК]/ 2020 г. За обезпечаване на установените и изискуеми задължения с Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 21. 02. 2020 г. са наложени запори по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори и суми, предоставени за доверително управление във всички регистрирани търговски банки, като информацията от получените отговори от банките не потвърждава обезпеченост на задълженията. В писмо от ТД на НАП, ТД ГДО с изх. № 22-01-6363/ 25. 05. 2020 г. е посочено, че към дата 23. 06. 2020 г. наличността по всички запорирани от НАП банкови сметки възлиза на 11 842 829, 20 лева.

Наложени са още възбрана върху недвижим имот, собственост на дружеството /Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 21. 02. 2020/, запор на 8 броя МПС /Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 21. 02. 2020/ и запор на 14 броя търговски марки, вписани в патентното ведомство на Република България /Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 28. 02. 2020/.

Видно от писмо изх. № 23-00-7609-2/ 26. 06. 2020 г. на Директора на ТД на НАП, общата стойност на наложените обезпечителни мерки към датата на писмото възлиза на 12 187 640, 20 лева, като няма постъпили плащания по задълженията.

В писмо изх. № 23-00-8123-2/ 13. 07. 2020 г. на Директора на ТД на НАП е посочено, че общата стойност на наложените обезпечителни мерки към датата на писмото възлиза на 12 217 428 лева, като няма постъпили плащания по задълженията.

С измененията и допълненията на Закона за хазарта, публикувани в ДВ, бр. 69/04. 08. 2020 г., ДКХ е закрыта, като правомощията по прилагане на ПАМ са предоставени на изпълнителния директор на НАП.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Предмет на оспорване е решение № 47/25. 03. 2020 г. на ДКХ, с което на основание чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ на [фирма] е наложена ПАМ, а именно - временно отнемане за срок от три месеца на издаден лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

Жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу административен акт, подлежащ на оспорване на основание чл. 28 от ЗХ.

Оспореният в настоящото производство акт за прилагане на ПАМ е издаден от компетентен административен орган – Държавна комисия по хазарта. Съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 1, т. 1, относима към датата на издаване на оспореното решение, Държавната комисия по хазарта прилага принудителна административна мярка - отнемане за срок от три до 6 месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2

Комисията в качеството ѝ на колективен орган е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно изискванията на чл. 23, ал. 4 и чл. 25, ал. 2 от ЗХ. Преди внасяне на предложението за решение на заседание

на комисията от председателя, жалбоподателят е уведомен, че по отношение на него е започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2019 г. С уведомлението е дадена възможност на дружеството в 7-дневен срок да представи допълнително доказателства. След изтичане на срока е издаден АУПДВ, връчен на представител на дружеството. След това ДКХ е уведомила дружеството за започнало производство по прилагане на ПАМ - отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз на основание чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ за организиране на хазартни игри от жалбоподателя, за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за които е издадено удостоверение за лиценз № 000030-10324. Дружеството [фирма] е уведомено, че може да представи обезпечение в размер на главницата 261 164 894,80 лв. и лихвите 67 717 779,18 лв. в 7-дневен срок от връчването на уведомлението. След изтичане на този срок и липсата на плащане е внесено предложение за издаване на решение за налагане на ПАМ. Предложението е разгледано и с необходимото мнозинство е взето решение за налагане на ПАМ, което е оспорено от дружеството. Поради това правото на защита на жалбоподателя не е накърнено по никакъв начин.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като съдържа фактическите и правни основания за негово издаване, съгласно изискванията на чл. 26 от ЗХ. Оспорваното решение е мотивирано в достатъчна степен, че да може заявителят да разбере какви са причините, поради които се налага ПАМ. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да налагат отмяната му на процесуално основание. Нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

При преценка на съответствието на обжалваното решение с материалния закон съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗХ /в редакцията, приложима към датата на издаване на оспорваното решение/ Държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая ДКХ е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри онлайн. В чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ /в редакцията, приложима към датата на издаване на обжалвания акт/ е разписано правомощието на Комисията да прилага принудителна административна мярка отнемане за срок от три до шест месеца на издадения лиценз за организиране на хазартни игри, когато лицето по чл. 4 /в случая [фирма]/ има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

По настоящото дело са установени всички предпоставки на чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ.

Дружеството е притежател на лиценз за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, за които е издадено Удостоверение № 000030-10324/02. 08. 2019 г., като в конкретния случай е налице просрочено публично задължение в размер над 5 000 лева, което е установено с АУПДВ № 5/14. 02. 2020 г.

Наложения с обжалваното решение ПАМ не се явява преждевременна, тъй като е

налице влязло в сила определение на ВАС, с което предварителното изпълнение на АУПДВ е потвърдено. Следователно към момента на издаване на ПАМ е съществувало фактическото основание за издаването ѝ – наличие на необезпечени публични задължения в размер, по-голям от 5 000 лева. За наличието на тази предпоставка е достатъчно публичните задължения да са установени и изискуеми, т.е. да има издаден акт, с който са установени по основание и размер и да е настъпил техният падеж, което е безсъмнено в конкретния случай, предвид влязлото в сила допуснато предварително изпълнение на АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г.

Обжалването на АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. е правноирелевантно обстоятелство за решаване на спора, тъй като актът има предварително изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на неговия издател /след като е преминало съдебен контрол в случая/. Доколкото към момента на прилагане на мярката няма влязло в сила съдебно решение, с което се отменя подлежащият на предварително изпълнение акт за установяване на публично държавно вземане, административният орган правилно е приел, че установените с него публични задължения са възникнали в тежест на титуляря на лиценза и са изискуеми.

В тази насока е и съдебната практика, обективизирана в Решение № 7505/ 29. 07. 2022 г. по адм. дело № 12111/2021 г. по описа на Върховния административен съд и Решение № 7507/ 29. 07. 2022 г. по адм. дело № 740/2022 г. по описа на Върховния административен съд.

Предвид допуснатото предварително изпълнение на АУПДВ, същият представлява годно изпълнително основание по чл. 268, т. 1 от АПК, поради което налагането на обезпечителни мерки не е задължително да се предхожда от влизането му в сила. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания.

Видно от представените по делото доказателства, АУПДВ е изпратен на компетентния публичен изпълнител, който е предприел съответните действия. Безспорно е също така, че към датата на издаване на Решение № 47/25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта дружеството не е платило и не е предложило годно обезпечение.

Налице са задължения, установени с АУПДВ, които безспорно представляват публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК. Същите не са обезпечени нито в хода на процедурата пред ДКХ, нито в хода на производството по съдебно потвърденото предварително изпълнение за събиране на сумите от страна на НАП, което се доказва от данните по делото.

Не се споделят доводите на оспорващото дружество, свързани с приложението на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. /обн. - ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13. 03. 2020 г./. В случая АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. е издаден преди обявяване на извънредното положение и преди влизането в сила на ЗМДВИП, преди този момент е образувано и изпълнителното производство пред публичен изпълнител, а именно – на 21. 02. 2020 г. Съгласно § 29, т. 5 ЗМДВИП образуваното предварително изпълнение по ДОПК се спира, но публичният изпълнител може да извършва нови действия по обезпечаване на вземането, както и да извършва разпределение на събраните суми. Следователно след като публичният изпълнител може да налага нови обезпечителни мерки по време на обявеното

извънредно положение, то на още по-голямо основание длъжникът сам може да предложи обезпечение. [фирма] е било уведомено за образуваното изпълнително производство по АУПДВ № 5/ 14. 02. 2020 г. на 24. 02. 2020 г., тъй като му е изпратена покана за доброволно изпълнение като част от изпълнителното производство при публичния изпълнител.

Вярно е, че ДКХ няма качеството на орган по изпълнението на АУПДВ, поради което няма правомощие да иска и определя срок за представяне на обезпечение. Публичният изпълнител е компетентният орган по принудително изпълнение и осъществява действията по обезпечаване и принудително изпълнение на публичните вземания по реда на ДОПК – чл. 167, ал. 1 и чл. 210, ал. 2 от ДОПК. Същевременно обаче няма данни след образуване на изпълнителното дело дружеството да е представило каквото и да било обезпечение. Независимо дали му е указано да направи предложение за обезпечителни мерки, няма пречка дружеството самостоятелно да предложи такива. Такова предложение е направено едва с вх. № 1124/25. 03. 2020 г. за предоставяне на обезпечение за гарантиране на евентуално бъдещо вземане под формата на сключване на договор за залог върху търговското предприятие на дружеството. Видно от становище на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, това предложение не е прието. Поради това, правилно административният орган е приел, че е налице и третата предпоставка на чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ, а именно – липса на представено обезпечение в размер на главницата и лихвите.

С оспорения в настоящето производство акт се цели защита на обществен и държавен интерес за възвръщаемост на определени финансови суми към фиска. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 85, ал. 1 от ЗХ, е недопускане на организиране на хазартни игри по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗХ при наличие на непогасени публични задължения в определен от закона размер, тъй като поведението на лицензополучателя сочи на некоректност/невъзможност да изпълнява едно от основните си задължения, а именно - да обезпечава сигурността на средствата за организиране на игрите, което би довело до смущения в разрешената му дейност.

Горните съображения мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че оспореният административен акт е законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактичката и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника – юрисконсулт и броя на проведените съдебни заседания, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 47/25. 03. 2020 г. на Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите направените разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: